

Publicerad 2011-07-10 19:29 av serping

En dikt som beskriver känslan av ett förhållande där inget kommer vinna eller förlora

Vem har rätten?

Det behövs inga fina ord om förbättring inga krav om att du alltid ska finnas kvar, det behövs inga förklaringar om varför du finns här så länge du vill. Mina ord väger luft när jag smeker bort en hårlock från din kind och låter mina läppar vidröra din öronsnibb. Livet rusar förbi i samma hastighet som våra andetag men det är här vi finner lugnet här vi inte behöver spela starka. Du har redan ena foten utanför min ytterdörr när ljusen brunnit ut, löften spruckit som glas och rosenblad skiftat färg. Jesus kommer inse att vi inte är gjorda för varann han kommer se på oss och blåsa bort smärtan som bosatt sig hos oss. Jag vet att ensamhet tär att vi behöver en hjälpende hand som jagar bort våra skuggor. Vem har rätten att linda sina fingrar med mina att låta fingertoppar smeka min bröstkorg rätten att viska just i denna sekund är du underbar? Vem har rätten att hålla dig kvar när känslorna blir för starka, när vi inte vågar stanna kvar på den plats där armor byggt sitt palats, vem har rätten att ta det sista steget när alla broar är brända?

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren serping med Poeter.se id #38077 innehar upphovsrätten